

ZAŁĄCZNIK NR 1**WYCIĄG Z USTAWY Z DNIA 6 CZERWCA 1997 R.
KODEKS POSTĘPOWANIA KARNEGO¹
(Dz. U. Nr 89, poz. 555 ze zm., stan prawny na 1.02.2008 r.)****ZATRZYMANIE****Art. 243.**

- § 1. Każdy ma prawo ująć osobę na gorącym uczynku przestępstwa lub w pościgu podjętym bezpośrednio po popełnieniu przestępstwa, jeżeli zachodzi obawa ukrycia się tej osoby lub nie można ustalić jej tożsamości.
- § 2. Osobę ujętą należy niezwłocznie oddać w ręce Policji.

Art. 244.

- § 1. Policja ma prawo zatrzymać osobę podejrzaną, jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że popełniła ona przestępstwo, a zachodzi obawa ucieczki lub ukrycia się tej osoby, albo zatarcia śladów przestępstwa, bądź też nie można ustalić jej tożsamości, albo istnieją przesłanki do przeprowadzenia przeciwko tej osobie postępowania w trybie przyspieszonym.
- § 2. Zatrzymanego należy natychmiast poinformować o przyczynach zatrzymania i o przysługujących mu prawach oraz wysłuchać go.
- § 3. Z zatrzymania sporządza się protokół, w którym należy podać imię, nazwisko i funkcję dokonującego tej czynności, imię i nazwisko osoby zatrzymanej, a w razie niemożności ustalenia tożsamości – jej rysopis oraz dzień, godzinę, miejsce i przyczynę zatrzymania z podaniem, o jakie przestępstwo się ją podejrzewa. Należy także wciągnąć do protokołu złożone przez zatrzymanego oświadczenia oraz zaznaczyć udzielenie mu informacji o przysługujących prawach. Odpis protokołu doręcza się zatrzymanemu.
- § 4. Niezwłocznie po zatrzymaniu osoby podejrzanej należy przystąpić do zebrania niezbędnych danych, a także o zatrzymaniu zawiadomić prokuratora. W razie istnienia podstaw, o których mowa w art. 258 § 1-3, należy wystąpić do prokuratora w sprawie skierowania do sądu wniosku o tymczasowe aresztowanie.

Art. 245.

- § 1. Zatrzymanemu na jego żądanie należy niezwłocznie umożliwić nawiązanie w dostępnej formie kontaktu z adwokatem, a także bezpośrednią z nim rozmowę; zatrzymujący może zastrzec, że będzie przy niej obecny.
- § 2. Przepisy art. 261 § 1 i 3 stosuje się odpowiednio, z tym że zawiadomienie następuje na żądanie zatrzymanego.

¹ Opracowanie redakcyjne w oparciu o akty prawne z LexPolonica.

Art. 246.

- § 1. Zatrzymanemu przysługuje zażalenie do sądu. W zażaleniu zatrzymany może się domagać zbadania zasadności, legalności oraz prawidłowości jego zatrzymania.
- § 2. Zażalenie przekazuje się niezwłocznie sądowi rejonowemu miejsca zatrzymania lub prowadzenia postępowania, który również niezwłocznie je rozpoznaje.
- § 3. W razie uznania bezzasadności lub nielegalności zatrzymania, sąd zarządza natychmiastowe zwolnienie zatrzymanego.
- § 4. W wypadku stwierdzenia bezzasadności, nielegalności lub nieprawidłowości zatrzymania, sąd zawiadamia o tym prokuratora i organ przełożony nad organem, który dokonał zatrzymania.
- § 5. W razie zbiegu zażaleń na zatrzymanie i tymczasowe aresztowanie, można rozpoznać je łącznie.

Art. 247.

- § 1. Prokurator może zarządzić zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie osoby podejrzanej. W tym celu wolno zarządzić przeszukanie. Przepisy art. 220-222 i 224 stosuje się odpowiednio.
- § 2. Do zatrzymania, o którym mowa w § 1, stosuje się odpowiednio art. 246.
- § 3. Zarządzenia dotyczące zatrzymania i przymusowego doprowadzenia żołnierza w czynnej służbie wojskowej wykonują właściwe organy wojskowe.

Art. 248.

- § 1. Zatrzymanego należy natychmiast zwolnić, gdy ustanie przyczyna zatrzymania, a także jeżeli w ciągu 48 godzin od chwili zatrzymania przez uprawniony organ nie zostanie on przekazany do dyspozycji sądu wraz z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania; należy go także zwolnić na polecenie sądu lub prokuratora.
- § 2. Zatrzymanego należy zwolnić, jeżeli w ciągu 24 godzin od przekazania go do dyspozycji sądu nie doręczono mu postanowienia o zastosowaniu wobec niego tymczasowego aresztowania.
- § 3. Ponowne zatrzymanie osoby podejrzanej na podstawie tych samych faktów i dowodów jest niedopuszczalne.

ŚRODKI ZAPOBIEGAWCZE

Art. 249.

- § 1. Środki zapobiegawcze można stosować w celu zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania, a wyjątkowo także w celu zapobieżenia popełnieniu przez oskarżonego nowego, ciężkiego przestępstwa; można je stosować tylko wtedy, gdy zebrane dowody wskazują na duże prawdopodobieństwo, że oskarżony popełnił przestępstwo.
- § 2. W postępowaniu przygotowawczym można stosować środki zapobiegawcze tylko względem osoby, wobec której wydano postanowienie o przedstawieniu zarzutów.

- § 3. Przed zastosowaniem środka zapobiegawczego sąd albo prokurator stosujący środek przesłuchuje oskarżonego, chyba że jest to niemożliwe z powodu jego ukrywania się lub jego nieobecności w kraju. Należy dopuścić do udziału w przesłuchaniu ustanowionego obrońcę, jeżeli się stawi; zawiadomienie obrońcy o terminie przesłuchania nie jest obowiązkowe, chyba że oskarżony o to wnosi, a nie utrudni to przeprowadzenia czynności. O terminie przesłuchania sąd zawiadamia prokuratora.
- § 4. Środki zapobiegawcze mogą być stosowane aż do chwili rozpoczęcia wykonania kary. Przepis niniejszy stosuje się do tymczasowego aresztowania tylko w razie orzeczenia kary pozbawienia wolności.
- § 5. Prokurator i obrońca mają prawo wziąć udział w posiedzeniu sądu dotyczącym przedłużenia stosowania tymczasowego aresztowania oraz rozpoznania zażalenia na zastosowanie lub przedłużenie tego środka zapobiegawczego. Niestawiennictwo obrońcy lub prokuratora należycie zawiadomionych o terminie, nie tamuje rozpoznania sprawy.

Art. 250.

- § 1. Tymczasowe aresztowanie może nastąpić tylko na mocy postanowienia sądu.
- § 2. Tymczasowe aresztowanie stosuje w postępowaniu przygotowawczym na wniosek prokuratora sąd rejonowy, w którego okręgu prowadzi się postępowanie, a w wypadkach nie cierpiących zwłoki – także inny sąd rejonowy. Po wniesieniu aktu oskarżenia tymczasowe aresztowanie stosuje sąd, przed którym sprawa się toczy.
- § 3. Prokurator, przesyłając wraz z aktami sprawy wnioski, o którym mowa w § 2, zarządza jednocześnie doprowadzenie podejrzanego do sądu.
- § 4. Inne środki zapobiegawcze stosuje sąd, a w postępowaniu przygotowawczym także prokurator.

Art. 257.

- § 1. Tymczasowego aresztowania nie stosuje się, jeżeli wystarczający jest inny środek zapobiegawczy.
- § 2. Stosując tymczasowe aresztowanie, sąd może zastrzec, że środek ten ulegnie zmianie z chwilą złożenia, nie później niż w wyznaczonym terminie, określonego poręczenia majątkowego.

Art. 258.

- § 1. Tymczasowe aresztowanie może nastąpić, jeżeli:
- 1) zachodzi uzasadniona obawa ucieczki lub ukrywania się oskarżonego, zwłaszcza wtedy, gdy nie można ustalić jego tożsamości albo nie ma on w kraju stałego miejsca pobytu,
  - 2) zachodzi uzasadniona obawa, że oskarżony będzie nakłaniał do składania fałszywych zeznań lub wyjaśnień, albo w inny bezprawny sposób utrudniał postępowanie karne.

- § 2. Jeżeli oskarżonemu zarzuca się popełnienie zbrodni lub występku zagrożonego karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 8 lat, albo gdy sąd pierwszej instancji skazał go na karę pozbawienia wolności nie niższą niż 3 lata, potrzeba zastosowania tymczasowego aresztowania w celu zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania może być uzasadniona grożącą oskarżonemu surową karą.
- § 3. Tymczasowe aresztowanie może wyjątkowo nastąpić także wtedy, gdy zachodzi uzasadniona obawa, że oskarżony, któremu zarzucono popełnienie zbrodni lub umyślnego występku, popełni przestępstwo przeciwko życiu, zdrowiu lub bezpieczeństwu powszechnemu, a zwłaszcza gdy popełnieniem takiego przestępstwa groził.
- § 4. Przepisy § 1-3 stosuje się odpowiednio do pozostałych środków zapobiegawczych.

Art. 259.

- § 1. Jeżeli szczególne względy nie stoją temu na przeszkodzie, należy odstąpić od tymczasowego aresztowania, zwłaszcza gdy pozbawienie oskarżonego wolności:
- 1) spowodowałyby dla jego życia lub zdrowia poważne niebezpieczeństwo,
  - 2) pociągałoby wyjątkowo ciężkie skutki dla oskarżonego lub jego najbliższej rodziny.
- § 2. Tymczasowego aresztowania nie stosuje się, gdy na podstawie okoliczności sprawy można przewidywać, że sąd orzeknie w stosunku do oskarżonego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania lub karę łagodniejszą, albo że okres tymczasowego aresztowania przekroczy przewidywany wymiar kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia.
- § 3. Tymczasowe aresztowanie nie może być stosowane, jeżeli przestępstwo zagrożone jest karą pozbawienia wolności nie przekraczającą roku, chyba że sprawca został ujęty na gorącym uczynku lub bezpośrednio potem.
- § 4. Ograniczenia przewidziane w § 2 i 3 nie mają zastosowania, gdy oskarżony ukrywa się, uporczywie nie stawia się na wezwania lub w inny bezprawny sposób utrudnia postępowanie, albo nie można ustalić jego tożsamości.

Art. 260.

Jeżeli stan zdrowia oskarżonego tego wymaga, tymczasowe aresztowanie może być wykonywane tylko w postaci umieszczenia w odpowiednim zakładzie leczniczym.

Art. 261.

- § 1. O zastosowaniu tymczasowego aresztowania sąd jest obowiązany bezzwłocznie zawiadomić osobę najbliższą dla oskarżonego; może to być osoba wskazana przez oskarżonego.
- § 2. Na wniosek oskarżonego można również zawiadomić inną osobę, zamiast lub obok osoby wskazanej w § 1.
- § 3. O zastosowaniu tymczasowego aresztowania sąd jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić pracodawcę, szkołę lub uczelnię, a w stosunku do żołnierza – jego dowódcę.

Art. 262.

- § 1. Sąd stosujący tymczasowe aresztowanie ma obowiązek:
- 1) zawiadomienia o tym sądu opiekuńczego, jeżeli zachodzi potrzeba zapewnienia opieki nad dziećmi aresztowanego,
  - 2) zawiadomienia organu opieki społecznej, jeżeli zachodzi potrzeba roztoczenia opieki nad osobą niedołązną lub chorą, którą aresztowany się opiekował,
  - 3) przedsięwzięcia czynności niezbędnych do ochrony mienia i mieszkania aresztowanego.
- § 2. O poczynionych wystąpieniach i wydanych zarządzeniach należy powiadomić tymczasowo aresztowanego.

Art. 263.

- § 1. W postępowaniu przygotowawczym sąd, stosując tymczasowe aresztowanie, oznacza jego termin na okres nie dłuższy niż 3 miesiące.
- § 2. Jeżeli ze względu na szczególne okoliczności sprawy nie można było ukończyć postępowania przygotowawczego w terminie określonym w § 1, na wniosek prokuratora, sąd pierwszej instancji właściwy do rozpoznania sprawy, gdy zachodzi tego potrzeba, może przedłużyć tymczasowe aresztowanie na okres, który łącznie nie może przekroczyć 12 miesięcy.
- § 3. Łączny okres stosowania tymczasowego aresztowania do chwili wydania pierwszego wyroku przez sąd pierwszej instancji nie może przekroczyć 2 lat.
- § 4. Przedłużenia stosowania tymczasowego aresztowania na okres oznaczony, przekraczający terminy określone w § 2 i 3, może dokonać sąd apelacyjny, w którego okręgu prowadzi się postępowanie, na wniosek sądu, przed którym sprawa się toczy, a w postępowaniu przygotowawczym na wniosek właściwego prokuratora bezpośrednio przełożonego wobec prokuratora prowadzącego lub nadzorującego śledztwo – jeżeli konieczność taka powstaje w związku z zawieszeniem postępowania karnego, czynnościami zmierzającymi do ustalenia lub potwierdzenia tożsamości oskarżonego, przedłużającą się obserwacją psychiatryczną oskarżonego, przedłużającym się opracowywaniem opinii biegłego, wykonywaniem czynności dowodowych w sprawie o szczególnej zawichości lub poza granicami kraju, a także celowym przewlekaniem postępowania przez oskarżonego.
- § 4a. Sąd apelacyjny, w którego okręgu prowadzi się postępowanie, na wniosek sądu, przed którym sprawa się toczy, może dokonać przedłużenia stosowania tymczasowego aresztowania na okres oznaczony, przekraczający termin określony w § 3, także z powodu innych istotnych przeszkód, których usunięcie było niemożliwe.
- § 5. Na postanowienia sądu apelacyjnego wydane na podstawie § 4 i 4a przysługuje zażalenie do sądu apelacyjnego orzekającego w składzie trzech sędziów.
- § 6. Z wnioskiem o przedłużenie okresu tymczasowego aresztowania należy wystąpić, z jednoczesnym przesłaniem właściwemu sądowi akt sprawy, nie później niż 14 dni przed upływem dotychczas określonego terminu stosowania tego środka.

§ 7. Jeżeli zachodzi potrzeba stosowania tymczasowego aresztowania po wydaniu pierwszego wyroku przez sąd pierwszej instancji, każdorazowe jego przedłużenie może następować na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

Art. 264.

- § 1. W razie uniewinnienia oskarżonego, umorzenia lub warunkowego umorzenia postępowania, warunkowego zawieszenia wykonania kary, wymierzenia kary pozbawienia wolności odpowiadającej co najwyżej okresowi tymczasowego aresztowania, skazania na karę łagodniejszą niż pozbawienie wolności albo w razie odstąpienia od wymierzenia kary, zarządza się niezwłoczne zwolnienie tymczasowo aresztowanego, jeżeli nie jest on pozbawiony wolności w innej sprawie.
- § 2. W razie skazania oskarżonego tymczasowo aresztowanego na karę inną niż wymieniona w § 1, sąd, po wysłuchaniu obecnych stron, wydaje postanowienie co do dalszego stosowania aresztu.
- § 3. Jeżeli umorzenie postępowania następuje z powodu niepoczytalności oskarżonego, można utrzymać tymczasowe aresztowanie do czasu rozpoczęcia wykonywania środka zabezpieczającego.

Art. 265.

Okres tymczasowego aresztowania liczy się od dnia zatrzymania.

Art. 266.

- § 1. Poręczenie majątkowe w postaci pieniędzy, papierów wartościowych, zastawu lub hipoteki może złożyć oskarżony albo inna osoba.
- § 2. Wysokość, rodzaj i warunki poręczenia majątkowego, a w szczególności termin złożenia przedmiotu poręczenia, należy określić w postanowieniu, mając na względzie sytuację materialną oskarżonego i składającego poręczenie majątkowe, wysokość wyrządzonej szkody oraz charakter popełnionego czynu.

Art. 267.

Osobę składającą poręczenie majątkowe zawiadamia się o każdorazowym wezwaniu oskarżonego do stawiennictwa; do osoby składającej poręczenie majątkowe za oskarżonego stosuje się odpowiednio art. 138 i 139 § 1.

Art. 268.

- § 1. Stanowiące przedmiot poręczenia wartości majątkowe lub zobowiązania ulegają przepadkowi albo ściągnięciu w razie ucieczki lub ukrycia się oskarżonego. W wypadku utrudniania w inny sposób postępowania karnego można orzec przepadek lub ściągnięcie tych wartości.
- § 2. O treści § 1 oraz art. 269 należy uprzedzić osobę składającą poręczenie majątkowe.

Art. 271.

- § 1. Od pracodawcy, u którego oskarżony jest zatrudniony, od kierownictwa szkoły lub uczelni, których oskarżony jest uczniem lub studentem, od zespołu, w którym oskarżony pracuje lub uczy się, albo od organizacji społecznej, której oskarżony jest członkiem, można, na ich wniosek, przyjąć poręczenie, że oskarżony stawi się na każde wezwanie i nie będzie w sposób bezprawny utrudniał postępowania; jeżeli oskarżony jest żołnierzem, można przyjąć poręczenie od zespołu żołnierskiego, zgłoszone za pośrednictwem właściwego dowódcy.
- § 2. Do wniosku o przyjęcie poręczenia zespół lub organizacja społeczna dołącza wyciąg z protokołu zawierającego uchwałę o podjęciu się poręczenia.
- § 3. We wniosku o przyjęcie poręczenia należy wskazać osobę, która ma wykonywać obowiązki poręczającego; osoba ta składa oświadczenie o przyjęciu tych obowiązków.

Art. 272.

Poręczenie, że oskarżony stawi się na każde wezwanie i nie będzie w sposób bezprawny utrudniał postępowania, można także przyjąć od osoby godnej zaufania. Przepis art. 275 § 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 273.

- § 1. Przy odbieraniu poręczenia zawiadamia się udzielającego poręczenia lub wykonującego obowiązki poręczającego o treści zarzutu stawianego oskarżonemu oraz o obowiązkach wynikających z poręczenia i skutkach ich niedotrzymania.
- § 2. Poręczający jest obowiązany niezwłocznie powiadomić sąd lub prokuratora o wiadomych mu poczynaniach oskarżonego, zmierzających do uchylecia się od obowiązku stawienia się na wezwanie lub do utrudniania w inny bezprawny sposób postępowania.

Art. 274.

Jeżeli mimo poręczenia oskarżony nie stawi się na wezwanie lub w inny bezprawny sposób będzie utrudniał postępowanie, organ stosujący środek zapobiegawczy zawiadomi o tym udzielającego poręczenia, a ponadto może zawiadomić bezpośrednio przełożonego osoby, która złożyła poręczenie, i organizację społeczną, do której należy, a także statutowy organ nadrzędny nad poręczającą organizacją społeczną, jeżeli zostanie stwierdzone zaniedbanie obowiązków wynikających z poręczenia. Przed zawiadomieniem należy osobę, która złożyła poręczenie, wezwać w celu złożenia wyjaśnień.

Art. 275.

- § 1. Tytułem środka zapobiegawczego można oddać oskarżonego pod dozór Policji, a oskarżonego żołnierza – pod dozór przełożonego wojskowego.
- § 2. Oddany pod dozór ma obowiązek stosowania się do wymagań zawartych w postanowieniu sądu lub prokuratora. Obowiązek ten może polegać na zakazie opuszczania określonego miejsca pobytu, zgłaszaniu się do organu dozoru w określonym

nych odstępach czasu, zawiadomianiu go o zamierzonym wyjeździe oraz o terminie powrotu, a także na innych ograniczeniach jego swobody, niezbędnych do wykonywania dozoru.

Art. 276.

Tytułem środka zapobiegawczego można zawiesić oskarżonego w czynnościach służbowych lub w wykonywaniu zawodu albo nakazać powstrzymanie się od określonej działalności lub od prowadzenia określonego rodzaju pojazdów.

Art. 277.

- § 1. W razie uzasadnionej obawy ucieczki można zastosować w charakterze środka zapobiegawczego zakaz opuszczania przez oskarżonego kraju, który może być połączony z zatrzymaniem mu paszportu lub innego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy albo z zakazem wydania takiego dokumentu.
- § 2. Do czasu wydania postanowienia w przedmiocie, o którym mowa w § 1, organ prowadzący postępowanie może zatrzymać dokument, jednakże na czas nie dłuższy niż 7 dni. Do odebrania dokumentów stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 25.

ZAŁĄCZNIK NR 2

ZARZĄDZENIE O ZATRZYMANIU

Katowice, [...] r
Sygn. akt; [...]

Prokuratura Rejonowa W Koninie
I Wydział karny
ul. Biała 4
37-400 Konin

ZARZĄDZENIE O ZATRZYMANIU

Kazimierz Nowicki, prokurator Prokuratury Rejonowej w Koninie, po zapoznaniu się z materiałami dochodzenia o sygnaturze [...] przeciwko Marcinowi Kurendzie podejrzanemu o przestępstwo skarbowe z art. 55 § 1 k.k.s.

- na podstawie art. 247 §1 k.p.k. w zw. z art. 122 §2 k.k.s.

zarządził:

- I. zatrzymanie [...]
- II. wykonanie zarządzenia powierzyć Komendzie Miejskiej Policji w Katowicach;
- III. doręczenie zatrzymanemu odpisu niniejszego zarządzenia.

UZASADNIENIE

[Prokurator musi uzasadnić potrzebę zatrzymania osoby, zgodnie z informacjami zawartymi w instrukcji].

*Prokurator Prokuratury Rejonowej
Kazimierz Nowicki*

Pouczenie:

Na powyższe zarządzenie zatrzymanemu przysługuje zażalenie do Sądu Rejonowego w Katowicach, właściwego ze względu na miejsce zatrzymania (art. 247 §2 w zw. z art. 246 §1 i 2 k.p.k.), w terminie 7 dni od daty zatrzymania.

Wniesienie zażalenia po tym terminie jest bezskuteczne (art. 122 §1 i 2, art. 460 k.p.k.). Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał zarządzenie.

*Prokurator Prokuratury Rejonowej
Kazimierz Nowicki*

Uwaga:

*Załącznik jest materiałem poglądowym, wszelka zbieżność sytuacji i nazwisk jest przypadkowa.
Wypełnienie załącznika jest ukierunkowane na rzetelne oddanie sytuacji dokonywanej czynności oraz wizualne przybliżenie druków procesowych.*

ZAŁĄCZNIK NR 3
ZAŻALENIE NA ZATRZYMANIE

Kraków, dnia 17 grudnia 2007 r.

Leon Janicki
Kraków
ul. Kawiorów 88

Sąd Rejonowy
Kraków - Śródmieście
Wydział I Karny

ZAŻALENIE NA ZATRZYMANIE

Na podstawie art. 246 § 1 k.p.k. składam zażalenie na zatrzymanie mnie w dniu 17.12.2003 r. o godzinie 8.30 w Krakowie przez funkcjonariuszy Komisariatu Policji Kraków-Śródmieście.

Proszę o zbadanie zasadności, legalności i prawidłowości zatrzymania.

UZASADNIENIE

XXX

(Tutaj należy wskazać okoliczności zatrzymania i stanowisko doradcy podatkowego, według którego zatrzymanie jest bezpodstawne)

Uwaga:

Załącznik jest materiałem poglądowym, wszelka zbieżność sytuacji i nazwisk jest przypadkowa.

Wypełnienie załącznika jest ukierunkowane na rzetelne oddanie sytuacji dokonywanej czynności oraz wizualne przybliżenie druków procesowych.

ZAŁĄCZNIK NR 4
ZARZĄDZENIE O ZATRZYMANIU I PRZYMUSOWYM
DOPROWADZENIU OSOBY PODEJRZANEJ

Konin, dnia 16.04.2008 r.

Sygn. Akt: Ko 23/06

D-45/2006/Ks-07

Prokuratura Rejonowa
W Koninie
I Wydział karny
ul. Biała 4
37-400 Konin

ZARZĄDZENIE O ZATRZYMANIU
I PRZYMUSOWYM DOPROWADZENIU OSOBY PODEJRZANEJ

Kazimierz Nowicki, prokurator Prokuratury Rejonowej w Koninie, po zapoznaniu się z materiałami dochodzenia o sygnaturze D-45/2006/Ks-07, prowadzonego przez Urząd Skarbowy w Koninie przeciwko Marcinowi Kurendzie podejrzanemu o przestępstwo skarbowe z art. 55 § 1 k.k.s. oraz wnioskiem Naczelnika Urzędu Skarbowego w Koninie z dnia 14.04.2006 r. o zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie osoby podejrzaney,

– na podstawie art. 247 §1 k.p.k. w zw. z art. 122 §2 k.k.s.

zarządził:

- I. zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie do lokalu Urzędu Skarbowego w Koninie, Plac Sienkiewicza 14, pokój 22, Marcina Kurendy, zamieszkałego w Koninie przy ulicy Ceglanej 24/11 w dniu zatrzymania;
- II. wykonanie zarządzenia powierzyć Komendzie Miejskiej Policji w Koninie;
- III. doręczenie zatrzymanemu odpisu niniejszego zarządzenia.

UZASADNIENIE

Urząd Skarbowy w Koninie prowadzi dochodzenie przeciwko Marcinowi Kurendzie podejrzanemu o przestępstwo skarbowe określone w art. 55 § 1 k.k.

Na obecnym etapie postępowania zachodzi konieczność ogłoszenia zarzutów podejrzanemu i wykonania z nim czynności procesowych, a następnie podjęcia decyzji co do zastosowania wobec niego środków zapobiegawczych.

Osoba Marcina Kurendy nie zgłasza się na prawidłowo doręczone wezwania, a z posiadanych informacji wynika, że ukrywa się przed organami podatkowymi. Wobec powyższego istnieje wysokie prawdopodobieństwo ukrywania się Marcina Kurendy przed

organami ścigania bądź w inny bezprawny sposób utrudniania postępowania, należy więc dokonać jego zatrzymania.

Mając na uwadze powyższe, zarządzono jak w sentencji.

*Prokurator
Prokuratury Rejonowej
Kazimierz Nowicki*

POUCZENIE:

Na powyższe zarządzenie zatrzymanemu przysługuje zażalenie do Sądu Rejonowego w Koninie, właściwego ze względu na miejsce zatrzymania (art. 247 §2 w zw. z art. 246 §1 i 2 k.p.k.), w terminie 7 dni od daty zatrzymania.

Wniesienie zażalenia po tym terminie jest bezskuteczne (art. 122 §1 i 2, art. 460 k.p.k.). Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał zarządzenie.

*Prokurator
Prokuratury Rejonowej
Kazimierz Nowicki*

Uwaga!

Załącznik jest materiałem pogładowym, wszelka zbieżność sytuacji i nazwisk jest przypadkowa. Wypełnienie załącznika jest ukierunkowane na rzetelne oddanie sytuacji dokonywanej czynności oraz wizualne przybliżenie druków procesowych.

ZAŁĄCZNIK NR 5
NAKAZ DOPROWADZENIA

Konin, dnia 16.04.2008 r.
Sygn. Akt: Ko 23/06
D-45/2006/Ks-07

**Komenda Miejska
Policji
w Koninie**

NAKAZ DOPROWADZENIA

Kazimierz Nowicki, prokurator Prokuratury Rejonowej w Koninie, stosownie do swego zarządzenia z dnia 16.04.2006 r., poleca zatrzymać i doprowadzić przymusowo do Urzędu Skarbowego w Koninie, Plac Sienkiewicza 14, pokój 22, w dniu 25 kwietnia 2008 r. o godz.10.00.

Marcina Kurendę, zamieszkałego w Koninie przy ulicy Ceglanej 24/11 jako osobę podejrzaną w sprawie o sygnaturze D-45/2006/Ks-07 o przestępstwo z art. 55 § 1 k.k.s. Osobie przymusowo doprowadzonej należy okazać niniejszy nakaz.

*Prokurator
Prokuratury Rejonowej
Kazimierz Nowicki*

Nakaz do stawienia się został mi okazany w dniu .....

Uwaga!

Załącznik jest materiałem poglądowym, wszelka zbieżność sytuacji i nazwisk jest przypadkowa. Wypełnienie załącznika jest ukierunkowane na rzetelne oddanie sytuacji dokonywanej czynności oraz wizualne przybliżenie druków procesowych.